

DE AVONTUREN VAN JAN MET ADD EN HET CBR – DEEL 2

Vorige keer heb ik geschreven dat ik verstrikt raakte in het bureaucratische web van het CBR omdat ik heb aangegeven dat ik AD(H)D heb.

We gaan verder waar ik toen geëindigd ben:

Beseffend dat de door de arts ingevulde "toelichting arts" mijn zaak niet zou helpen en ik daardoor te laat uitslag zou krijgen van het CBR, heb ik, voordat ik de brief op post heb gedaan, eerst een noodkreet de wereld in gestuurd met de vraag: "Hoe nu verder?"

Deze vraag heb ik via diverse kanalen gesteld.

De reacties op mijn hulpvraag bevestigden vooral dat ik een stommitieit had begaan en vooral om niet te veel te bewegen in het drijfzand van het CBR.

Met nog 6 dagen te gaan voor de (door het CBR gewenste) uiterste ontvangst datum, de papieren "toelichting arts" aan een postbus toevertrouwd.

Twee weken later trof ik op de deurmat een brief aan van het CBR met daarin de bevestiging dat de toelichting van mijn arts ontvangen was.

Gelukkig maar, weer een kleine zorg minder.

De brief bevatte ook de mededeling dat het erg druk was en er een grote kans zou zijn dat het langer dan 4 weken kan gaan duren.

Oh ja, en dat ik gerust contact mag opnemen als ik over 8 weken nog steeds niets heb vernomen...

Hierdoor is de kans groot dat de eerder gemaakte afspraak met de door het CBR goedgekeurde psychiater niet gehaald gaat worden en dus zinloos wordt.

Dat gaat me dus al geld kosten zonder dat er iets gedaan wordt.

Gelukkig heb ik tot maximaal 48 uur voor de geplande afspraak de tijd om de afspraak tegen gereduceerd tarief te annuleren of te verplaatsen.

Dit betekent ook dat het CBR nog geen oordeel heeft uitgesproken als mijn rijbewijs verloopt. Immers, de psychiater heeft ook tijd nodig om een rapport op te stellen.

Mij is verteld dat dit een week of 4 duurt. Kies ik ervoor om het rapport ongezien door te laten sturen naar het CBR dan zou het in theorie na die 4 weken al bij het CBR kunnen liggen.

Als ik ervoor kies om het rapport eerst zelf te lezen en daarna goed te keuren dan gaat het langer duren.

Waarom bekruipt me het gevoel dat ik onder druk gezet wordt? Waarom hoor ik tussen de regels door "sorry meneer, wij kunnen er niets aan doen, het ligt in uw eigen handen?"

Als het rapport dan eindelijk bij het CBR is, heeft het CBR nog eens minimaal 4 weken nodig om het rapport te beoordelen.

Los van de uitslag die ik nu al krijg van de bureaucratie gaat het bij elkaar, als er niets tegen zit, nog 12 weken duren voor ik uitslag krijg:

-Minstens 4 weken bij het CBR om de "toelichting arts" te doorgronden.

-Dan 4 weken die de door het CBR goedgekeurde psychiater nodig heeft.

-Vervolgens het CBR die 4 weken nodig heeft voor het vellen van het Salomons oordeel.

Te gek voor woorden dat je 4 maanden voor het verlopen van je rijbewijs deze onzin start en het CBR niet in staat is op tijd een oordeel te vellen.

Dus alleen als het mee zit heb ik straks een rijbewijs die hooguit een week is verlopen...

Oeps...

Dit wekt de suggestie dat ik conform de verwachtingen van een ADHD'er stomweg vergeet dat m'n rijbewijs verlopen is en ik aan het verkeer ga deelnemen met een ongeldig rijbewijs.

Maar wat wel te doen als m'n rijbewijs verlopen is omdat het CBR niet op tijd klaar is?

In de 30 jaar dat ik m'n rijbewijs heb, heb ik het maar 1 of 2 keer nodig gehad.

Neem ik de gok? Als ik aangehouden wordt de ADHD'er uithangen: "Oh ja!, Stom zeg dat ben ik helemaal vergeten."

Nog meer onrust in een toch al onrustig hoofd...

Wat nu als het tegen zit en ik nog veel langer moet wachten?

Dankzij ploegendienst ben ik, zeker in de weekenden en nachtdiensten, afhankelijk van de auto.

Ik kan zo ontzettend slecht tegen deze onzekerheid.

Terwijl de onzekerheid en bureaucratie als zwaar noodweer langzaam maar zeker mijn stemming verduisteren tref ik opeens een lichtpuntje aan in mijn digitale postbus.

Een mail van Impuls en Woortblind.

Er wordt geopperd om te doen alsof m'n neus bloedt.

Gewoon m'n rijbewijs aanvragen bij het gemeentehuis, en nog even niets melden over een lopende zaak bij het CBR. Dan kom ik in elk geval niet zonder rijbewijs te zitten met al die lange wachttijden.

En zo kon het gebeuren dat ik met een doekje onder mijn neus het gemeentehuis binnenliep.

Ambtenaar: "Gaat alles goed meneer?"

Ik: "Ja hoor, volgens mij heb ik een bloedneus, niets ernstigs, ik kom voor het verlengen van m'n rijbewijs".

Zo gezegd zo gedaan.

Los van m'n bloedneus zijn er geen andere vragen gesteld in het gemeentehuis.

Na het verlaten van het gemeentehuis bleek m'n bloedneus spontaan genezen. (Ik denk dat m'n bloedneus een gevolg was van een allergische reactie op bureaucratie of dat ik last heb van een selectieve bloedneus...)

Een week na de aanvraag betrad ik toch wel zenuwachtig het gemeentehuis (stel je voor dat iemand ontdekt heeft dat er een procedure loopt bij CBR), en wat denk je?

JAAAA!!!

Een nieuw rijbewijs, gewoon weer 10 jaar geldig.

Wat nu te doen met melding bij het CBR?

Afspraak met de psychiater afzeggen en als een echte AD(H)D'er vergeten dat ik een onderzoek moet ondergaan?

Kijken wat er gebeurd?

Gaat het CBR ingrijpen als ik niets meer laat horen?

Zoals eerder al gezegd, de onzekerheid over de toekomst geeft zoveel onrust dat ik daar last van krijg.

Ik kies er dus voor om het complete bureaucratische circus te ondergaan. (De psychiater moet toch ook brood op de plank hebben...)

Er zijn ondertussen ruim 9 weken voorbij sinds ik bij het CBR heb gemeld dat ik AD(H)D heb en er zijn nog maar 48 uur te gaan voor de afspraak die ik gemaakt heb met de psychiater.

Nog steeds heb ik geen bericht van het CBR gekregen.

Om kosten voor mijzelf te besparen besluit ik de afspraak te annuleren. (Tot 48 uur kun je annuleren tegen gereduceerd tarief...)

De betreffende psychiater gebeld. (of beter: het bij de praktijk behorende afspraken bureau).
Tenenkrommende muziek aangehoord.

Nadat eindelijk een mens de muziek vervangen heeft besluit ik, als inleiding voor het (voorlopig) annuleren van de gemaakte afspraak, uit te leggen in welke situatie ik ben beland.

Stom stom stom, want wat is de reden dat ik bel: om de de afspraak te annuleren.

Ik moet afleren om dingen uit te leggen.

Waarom stom?

De assistente begrijpt niet dat ik nog geen brief heb van het CBR, die zou ik wel moeten hebben want er is een kenmerk bekend. "Of heeft u dat kenmerk zelf verzonnen?"

NEE!!! Ik verzin dit niet.

Nogmaals getracht uit te leggen wat ik fout heb gedaan:

1) Ik heb met mijn stomme kop aangegeven bij de instantie Centraal Bureaucratische Romslomp dat ik AD(H)D heb.

2) Dat ik met m'n stomme kop de papieren niet goed lees.

3) Dat ik daarom denk dat de brief van het CBR (toelichting arts) die ik geprint heb de verwijzing voor de psychiater is. (We laten even buiten beschouwing dat ook de huisarts, een persoon die veel hoger is opgeleid dan ik, dezelfde fout heeft gemaakt)

4) Omdat de website van het CBR nogal onduidelijk is en er één ding naar deze AD(H)D'er staat te schreeuwen: "MAAK DIRECT EEN AFSpraak".

5) Overschreeuwt door de website en met de beperkte informatie die ik had, heb ik 9 weken geleden een afspraak gemaakt.

6) Stom, sorry, het spijt me, mea culpa, het zal niet meer gebeuren.

De assistente geeft aan dat zij er nog nooit van heeft gehoord dat er eerst een brief van het CBR komt die je zelf moet terugsturen en dat je daarna nog eens een brief moet krijgen...

4 dagen na de afgezegde afspraak ploft eindelijk een brief van het CBR op de mat.

Zenuwachtig maak ik de brief open. (Toch wel spannend, want ondertussen ben ik al in het bezit van een geldig rijbewijs).

Zoals ik vanaf het begin al had verwacht heeft het CBR aanvullende informatie nodig om te oordelen of ik in staat ben om als bestuurder van een auto aan het verkeer deel te nemen.

Nieuwe afspraak is gemaakt, eerste mogelijkheid: 9 weken na de eerste afspraak en 18 weken nadat ik bij het CBR heb gemeld dat ik AD(H)D heb.

Omdat ik dankzij een tip een nieuw rijbewijs heb maak ik me niet al teveel zorgen meer.

De dag des onheils is aangebroken en begeef me naar de door CBR aangewezen psychiater.

Ruim op tijd aangekomen moet ik plaatsnemen in een volle wachtkamer.

Het is een komen en gaan van mensen die een rijbewijskeuring moeten ondergaan en dat geeft mij een ongemakkelijk gevoel.

Dat is nergens voor nodig, zolang ik alleen maar mezelf ben, kan er niets fout gaan.

Maar toch knaagt de twijfel.

Na een klein half uur wachten wordt ik door een arts opgehaald.

Vervolgens moet ik mij legitimeren en besluit dat te doen met mijn (geldige) rijbewijs.

Ik had verbazing verwacht, ik ben er immers voor een rijbewijs keuring, maar de verbazing bleef uit.

Wel bespeur ik enige twijfel bij de arts over de reden van mijn komst...

Op verzoek van de arts leg ik uit dat ik het op handen zijnde verlopen van mijn rijbewijs heb aangegrepen om door te geven dat ik AD(H)D heb, maar omdat de procedure helaas veel te lang duurt (met als gevolg een verlopen rijbewijs) heb ik een nieuw rijbewijs aangevraagd en zonder enig probleem gekregen.

Twijfelde ik eerst nog of er sprake was van twijfel bij de arts, nu twijfel ik niet langer over de vertwijfelde blik van de arts:

Arts: "U wilt een speciaal rijbewijs?"

Ik: "NEE. Ik heb met mijn stomme kop aangegeven dat ik AD(H)D heb en nu zit ik vast in het drijfzand van het CBR."

Volgens de arts is het helemaal niet stom dat ik het heb aangegeven, want een verzekeraar kan er voor kiezen om niet uit te keren bij een ongeval als men erachter komt dat ik AD(H)D heb.

Waarop ik reageer dat de verzekeraar dat dan wel moet weten.

Arts: "Daar komen ze wel achter."

Ik: "Hoe dan?"

Arts: "Ze kunnen dat vragen bij de psychiater."

Ik: "Maar als ik niets zeg weten ze niet dat ik bij een psychiater ben geweest."

Arts: "Dan kunnen ze het bij je huisarts vragen."

Ik: "Die weet ook van niets."

Arts: "Maar u heeft het ook bij het CBR aangegeven."

Juist....

Ik bijt maar hard op m'n tong om niet al te recalcitrant over te komen, ik heb het gevoel dat het mij alleen maar zou tegenwerken.

De rest van het gesprek verloopt simpel:

Hoe/waarom is AD(H)D vastgesteld? Hoelang geleden etc.

Gebruikt u drugs?

Rookt u?

En dan de strikvraag:

Inquisiteur: "Hoeveel alcohol drinkt u?"

Dit overvalt me, had hij gevraagd "drinkt u?" dan had ik nee geantwoord. (Ik drink zo weinig alcohol dat het niet onder de categorie drinken valt.)

Naar waarheid antwoord ik wat ik drink, maar het voelt alsof ik met open ogen in een val getrapt ben.

Er valt verder geen eer aan mij te behalen en er wordt besloten om de psychiater te halen om het laatste oordeel over mij te vellen.

De psychiater is het met de arts eens dat er geen redenen zijn om aan mijn antwoorden te twijfelen en dat er dus geen bloed of urine onderzoek nodig is.

Pfffffffffffff.

Een hoop geld armer (maar met de voldoening dat de psychiater zijn/haar boterham weer kan beleggen) loop ik een kleine 20 minuten na het begin van het gesprek weer naar buiten.

Overigens weet ik niet hoe ik gereageerd zou hebben als ze hadden aangedrongen op een bloed of urine onderzoek.

Waarschijnlijk zou ik flink geprotesteerd hebben, want er is geen enkele aanleiding voor extra onderzoek, ik heb immers vrijwillig gemeld dat ik AD(H)D heb.

Ik sta niet toe dat er zinloos naalden in mij gestoken worden.

Wat denken ze daar?

Dat ik wel zo stom ben om aan te geven dat ik AD(H)D heb, maar dat ik niet durf aan te geven dat ik een drank of drugsprobleem heb?

Volgens mij heb ik gemeld dat ik AD(H)D heb omdat ik eerlijk ben.

Dan zou ik ook wel melden als ik een drank of drugsprobleem zou hebben.

Als ik niet eerlijk zou zijn, dan had ik daar niet eens gezeten, dan had ik niet eens gemeld dat ik AD(H)D heb.

Ruim 5 weken na het psychiater bezoek heb ik eindelijk het rapport binnen.
Na het doorgelezen te hebben besluit ik mijn goedkeuring te geven en kan het doorgestuurd worden naar het CBR.

En weer begint een periode van wachten.

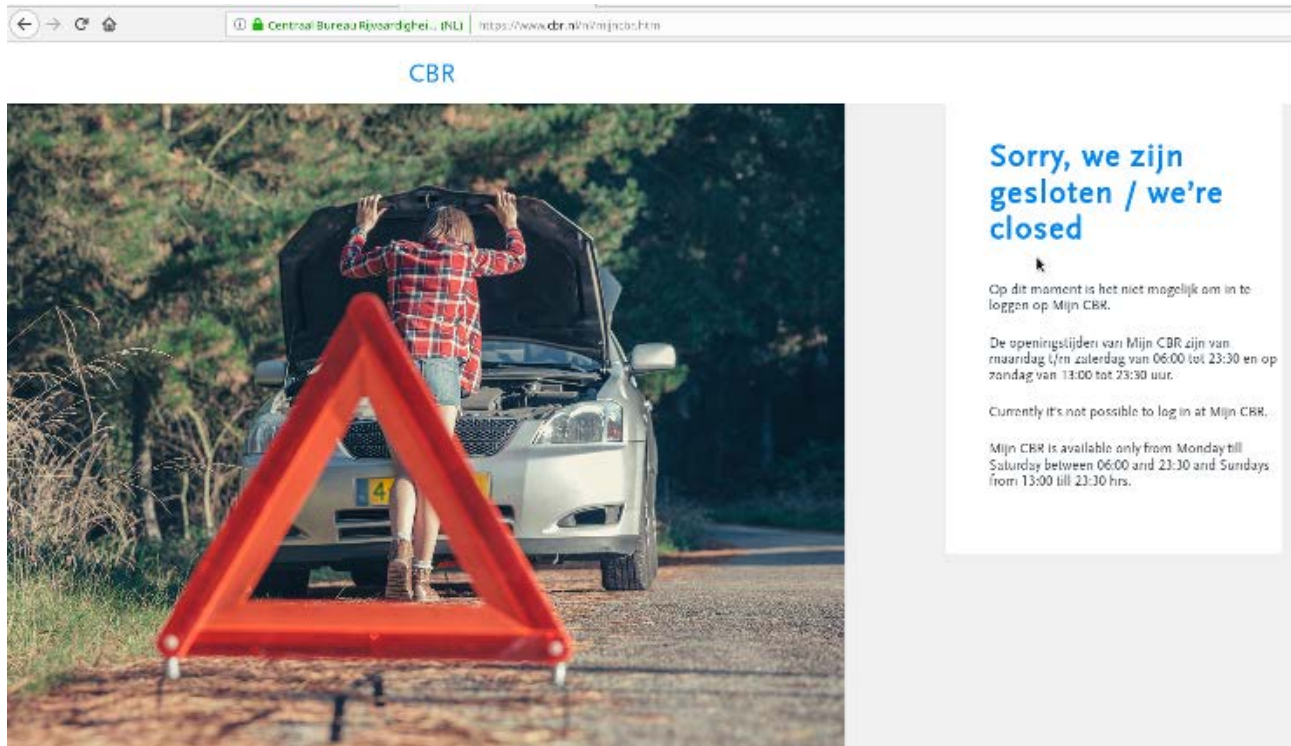
3 tot 4 maanden nadat ik goedkeuring heb gegeven aan het rapport, besluit ik om bij mijn cbr in te loggen om te zien wat de voortgang van mijn zaak is.

Wat denk je:

"Sorry, we zijn gesloten / we're closed" met daaronder de openingstijden.

Ik wrijf eens goed in mijn ogen, knijp in mijn arm en gooi een plons koud water in mijn gezicht.

Het mag niet baten want het staat er echt:

Ben ik dan zover in de war dat ik niet meer weet welke datum het is?

Nee, geen 1 april.

Ik weet het niet meer, we leven in 2019, 50 jaar nadat we mensen op de maan hebben gezet, een website dat de melding geeft dat het gesloten is.

Komt er bij het CBR echt iemand om 5:59 binnen om de computer aan te zetten en om 23:30 weer uit te zetten?

Hoe kun je zo'n organisatie nog serieus nemen als zij, in 2019, een webservice verplicht stellen welke niet permanent bereikbaar is?

Eindelijk, 17 weken nadat ik goedkeuring aan het rapport heb gegeven, ruim 9 maanden nadat ik het drijfzand van het CBR heb betreden, ploft er een brief van het CBR op de mat.

Daarin de verlossende woorden dat er voor mij geen beperkingen gelden voor een rijbewijs.

Mijn conclusie, als je langere tijd je rijbewijs hebt en op latere leeftijd de diagnose AD(H)D krijgt en je niet twijfelt over je eigen rijvaardigheid, meld niet dat je AD(H)D hebt.

Ben je eerlijk en wil je gewoon dat het bekend is, wacht dan niet tot het verlopen van je rijbewijs maar meldt het dan anderhalf jaar voordat je rijbewijs verloopt.

NB,

Na het verlossende woord van het CBR lees ik een artikel in de krant over een bestuurder die op de snelweg de politie heeft geholpen met het aanhouden van een stel boeven.

Dat heeft hij gedaan door met zijn bus voor de boeven te gaan rijden en steeds langzamer te gaan rijden en er voor te zorgen dat ze geen ruimte kregen om er voorbij te kunnen.

Wat mij betreft een mooie actie.

Echter, wat mij opviel was een uitspraak van de bestuurder:

"Ik ben zowiezo iemand die niet zomaar ruimte geeft"

Vergeef mij als ik de verkeerde woorden heb gebruikt en voor de duidelijkheid, ik gebruik het niet om de bestuurder te veroordelen.

Maar stel dat ik die bestuurder was geweest, en ik dat verhaal bij de psychiater had vertelt...

Dan denk ik dat het tegen mij gebruikt zou worden.